

Rekenkamercommissie Beverwijk

Beverwijk, 16 oktober 2019

Geachte leden van de Raad,

De rekenkamercommissie heeft dit jaar meegedaan met het Doemee onderzoek van de Nederlandse vereniging van Rekenkamers en Rekenkamercommissies (NVRK). Het onderzoek is ongewijzigd bijgevoegd.

In deze brief geven wij graag een korte samenvatting van de resultaten en conclusies. Daarnaast geven wij u ter afsluiting een advies mee.

Definitie

In de rapportage wordt de definitie van een handicap niet verder uitgewerkt.

De officiële definitie betreft:

personen met langdurige fysieke, mentale, verstandelijke of zintuiglijke beperkingen die hen in wisselwerking met diverse drempels kunnen beletten volledig, daadwerkelijk en op voet van gelijkheid met anderen te participeren in de samenleving. De Antidiscriminatiewetgeving geeft geen definitie van een 'handicap', maar de wetgever heeft voor een ruime invulling van het begrip 'handicap' heeft gekozen. Het gaat onder meer om:

- personen met psychische problemen;*
- personen met leerstoornissen;*
- personen met een verstandelijke beperking;*
- personen met een fysieke of sensorische beperking (slechtzienden, rolstoelgebruikers, slechthorenden);*
- personen die lijden aan een chronische of degeneratieve ziekte (gewrichtsaandoeningen, diabetes, epilepsie, multiple sclerose, syndroom van Sudeck, allerlei vormen van reuma enz.).*

De wet vereist niet dat er een bepaald procentuele invaliditeit is of dat de handicap officieel erkend is. Het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen heeft in zijn arrest Chacon Navas uit 2006 geoordeeld dat het begrip 'handicap' als volgt moet worden opgevat: 'Een beperking die het gevolg is van lichamelijke, geestelijke of psychische aandoeningen die de deelneming van de betrokkene aan het beroepsleven langdurig belemmeren.' Het Hof voegt er nog aan toe: 'Een beperking kan dus slechts als een 'handicap' worden opgevat indien het waarschijnlijk is dat zij van lange duur is.'

Onderzoeksvraag

Het onderzoek betreft een beleidsscan: De onderzoeksvraag luidt: hoe ver zijn gemeenten met het opstellen van inclusiebeleid of een Lokale Inclusie Agenda en welke focus hanteren zij daarbij?

Rapportage

In totaal hebben 47 gemeenten meegedaan. Daarbij is onderscheid gemaakt tussen twee soorten beleid: een breed inclusiebeleid en beleid in het sociaal domein. 4 gemeenten behoren tot de koplopers. 8 gemeenten zijn begonnen met het inclusiebeleid, maar moeten nog een slag maken. 15 gemeenten hebben specifiek aandacht voor de doelgroep in het WMO beleid en zijn daarbij goed op weg. Tot deze categorie behoort de gemeente Beverwijk. En 20 gemeenten moeten ook in het sociaal domein nog een grote slag maken.

Resultaten

Het onderzoek lijkt, in tegenstelling tot wat de definitie behelst, voornamelijk op fysieke beperkingen gericht te zijn. De gemeente Beverwijk bevindt zich in de verkennende fase voor het inclusiebeleid en heeft daarbij de eerste goede stappen in het Sociaal domein gezet. Voor de specifieke doelgroepen vrouwen en kinderen lijkt minder specifieke aandacht te bestaan. Het beleid wordt opgesteld met organisaties, inwoners en vertegenwoordigers van adviesraden. Direct ervaringsdeskundigen lijken minder betrokken te worden.

Advies

Het inclusiebeleid nog verder implementeren binnen het (sociale) beleid van de gemeente Beverwijk. Hierbij

waar mogelijk ook ervaringsdeskundigen betrekken. Tevens wordt in het verdrag aandacht gevraagd voor de specifieke doelgroepen vrouwen en kinderen.
De rekenkamercommissie plaatst het onderwerp op de groslijst voor een mogelijk vervolgonderzoek. Een dergelijk onderzoek zou dan over enige jaren worden uitgevoerd.

Met vriendelijke groet,

Marloes van Rijswijk,

Voorzitter rekenkamercommissie Beverwijk